تحقيقات منابع أب ايران

Iran-Water Resources Research سال شانزدهم، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹ Volume 16, No. 4, Winter 2021 (IR-WRR) ۱۱۲-۱۲۶

Izeh Plain Subsidence Modeling Using MODFLOW Mathematical Code

K. Rajabi Khamseh¹, A. Nikbakht Shahbazi^{1*}, H. Fathian¹, and N. Zohrabi¹

Abstract

The Subsidence in plains can be directly due to the drop in groundwater level and the destruction of aquifer alluvial bounds. In this study, the MODFLOW mathematical model was run for Izeh plain by extracting a raster map of saturated aquifer subsidence in the ten-year period from 2008 to 2019 and the forecast period for three climatic scenarios between 2019 and 2029. Of the five AOGCM models reported in the fifth report presented in Lars-WG6, the HadGEM2-ES model was used under three scenarios: RCP2.6, RCP4.5, and RCP8.5. For the extraction of monthly data, maximum and minimum rainfall and temperature were used in the study area during the basic period (1993-1993) and the next period (2040-2021) under the three scenarios of RCP2.6, RCP4.5 and RCP8.5. The annual precipitation of the basin in the next period was under the scenarios of RCP4.5, RCP4.5, RCP8.5 with average cultivars of 7.2, 18.71 and 23.7 percent, respectively, which is reflected in the decrease in the amount of surface feeding of aquifer. The Subsidence model was developed by developing the SUBSIDENCE package in the limited numerical code structure of MODFLOW. The quantitative groundwater flow model was calibrated using PEST automation code and sensitivity analysis. The results showed that the mathematical model used to simulate Izeh aquifer has a relative error (NRMSE) of 16%, which confirms the ideal modeling after reviewing the validation process. An examination of the vertical changes in the geological structure showed that in the long term of 20 years, with the climatic assumptions introduced, the aquifer level would experience a total subsidence of maximum 1.5 and minimum 0.9 meters. If the aquifer alluvial structure is destroyed, the subsidence may be less than these values, but in return, the conditions without returning the groundwater aquifer recharge may occure.

Keywords:	MODFLOW	Model,	Izeh	Aquifer,
Subsidencesid	ed.			

Received: July 8, 2020 Accepted: January 3, 2021 مدل سازی فرونشست دشت ایذه با استفاده از کد ریاضی MODFLOW

کریم رجبی خمسه^۱، علیرضا نیکبخت شهبازی^۱۰، حسین فتحیان^۱ و نرگس ظهرابی^۱

چکیدہ

فرونشست سازند دشتها، مي تواند مستقيماً بر اثر افت سطح آب زيرزميني و تخریب بافت آبرفتی آبخوان صورت پذیرد. در این مطالعه در دشت ایذه کد رياضى MODFLOW، با استخراج نقشه رسترى فرونشست أبخوان اشباع در دوره ده ساله از ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۹ و اثرات تغییر اقلیم با استفاده از ریزمقیاس نمایی آماری تحت سه سناریو اقلیمی بین سال های ۲۰۲۱ تا ۲۰۴۰ انجام شد. از ۵ مدل AOGCM تحت گزارش پنجم ارائهشده در نرمافزار RCP2.6 از مدل HadGEM2-ES از مدل Lars-WG6 RCP4.5 و RCP8.5 استفاده شد. برای استخراج دادههای ماهانه بارش و دمای ماکزیمم و مینیمم در منطقه مطالعاتی طی دوره پایه (۲۰۱۷–۱۹۹۳) و دوره أتى (۲۰۴۰–۲۰۲۱) تحت سه سناريو انتشار RCP4.5 ،RCP2.6 و RCP8.5 استفاده شد. بارش سالانه حوضه در دوره آتی تحت سناریوهای RCP8.5 ،RCP4.5 ،RCP4.5 و به ترتيب با ارقام متوسط ۱۸/۷۱ و ۲۳/۷ درصد کاهش بوده است که به صورت کاهش مقدار تغذیه سطحی آبخوان نمود مىيابد. مدل فرونشست با توسعه پكيج SUBSIDENCE در ساختار كد عددى تفاضل محدود MODFLOW صورت پذيرفت. مدل كمى جريان آب زيرزميني با استفاده از كد خودكار PEST واسنجي و تحليل حساسیت شد. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که مدل ریاضی استفاده شده جهت شبیه سازی آبخوان ایذه دارای خطای نسبی (NRMSE) ۱۶ درصد می باشد که مؤید مدل سازی ایده آل پس از بررسی فر آیند صحت سنجی است. بررسی تغییرات عمودی ساختار زمین نشان داد که در بلند مدت ۲۰ ساله با فرضيات اقليمي مطرح شده سطح أبخوان مجموعاً حداكثر تا ١/٥ متر و حداقل ٩/٩ متر فرونشست رخ میدهد. در صورت تخریب ساختار آبرفتی أبخوان این مقدار ممكن است كمتر از این ارقام بوده؛ اما در مقابل برابر با شرایط بدون بازگشت تغذیه سفره آب زیرمینی باشد.

كلمات كليدى: مدل MODFLOW، أبخوان ايذه، فرونشست.

تاریخ دریافت مقاله: ۹۹/۴/۱۸ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۹/۱۰/۱۴

1- Department of Water Resources Engineering, Ahvaz Branch, Islamic Azad

۱– گروه مهندسی منابع آب، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران. *– نویسنده مسئول

بحث و مناظره (Discussion) در مورد این مقاله تا پایان بهار ۱۴۰۰ امکانپذیر است.

University, Ahvaz, Iran. Email: nikbakhta@gmail.com

^{*-} Corresponding Author

۱ – مقدمه

مصارف بی رویه و کنترل نشده منابع أبسطحی و زیرزمینی، کاهش نزولات جوى، تمركز مصرف در برخي نقاط (عدم تعادل بين تقاضا و پتانسیل تأمین آب)، الگوی کشت نامناسب و عدم آبیاری صحیح و حفر چاههای متعدد و بهرهبرداری بیبرنامه از آنها در چند دهه اخیر باعث بحرانی شدن وضعیت منابع آب زیرزمینی در اکثر دشتهای کشور شده است. به نحوی که سطح آب زیرزمینی در اغلب آبخوان های کشور به طور مداوم سیر کاهشی داشته و متوسط افت سالانه در طول ۱۵ سال گذشته در حد ۱۲متر در سال بوده است (دفتر مطالعات پایه وزارت نیرو، ۱۳۹۵). کاهش سطح تراز آب زیرزمینی دشتها باعث افزایش هزینه استحصال آب و افزایش مصرف انرژی، کاهش کیفیت آب و ظهور پدیده فرونشست زمین می گردد. به عنوان اثرات ثانوی، با کاهش حجم آب قابل برداشت منابع زیرزمینی و افزایش هزینه استحصال آب، سطح زیرکشت محصولات کاهش و قیمت محصولات افزایش مییابد. یکی دیگر از عواملی که باعث بحرانی شدن وضعیت منابع آب زیرزمینی شده است، تغییر شرایط و رژیم تغذیه طبیعی سفرههای آب زیرزمینی است. در برخی از دشتها، ساختوسازهای هیدرولیکی نامناسب بر روی رودخانهها انجام شده و باعث كاهش تغذيه مناسب أبخوان پايين دست شده است. فايق أمدن بر مشکلات منابع آب زیرزمینی، نیاز به بررسیهای علمی و ابزارهای گوناگون دارد که یکی از آنها مدل ریاضی است. مدلهای ریاضی، بررسی تغییرات وضعیت موجود و آینده سفرههای آب زیرزمینی را با لحاظ كردن عوامل متعدد مؤثر در أن، امكان پذير ساخته است. لذا با استفاده از أنها مي توان با صرف كمترين هزينه و زمان، تنها با جمع آوری اطلاعات مربوط به ورودیها و خروجیهای سیستم آب زيرزميني وضعيت أبخوان را شبيهسازي كرد. اين نوع مدلهاي شبیهساز قادرند تأثیرات متقابل آبهای سطحی و زیرزمینی را در دورههای کوتاه و بلندمدت ارایه دهند، که از مهمترین این مدلها می توان به MODFLOW اشاره کرد. مطالعات متعددی در این زمینه صورت گرفته است که به انها اشاره می شود. Ranjbar and Ehteshami (2019) بیان کردند در دشت تهران استخراج بیش از حد از منابع آب زیرزمینی در سالهای اخیر باعث تخریب سازند آبرفتی در سطح وسيع شده است. هدف از مطالعه آنها، استفاده از توانايي مدل عددی و الگوریتمهای دادهمحور برای پیشبینی قوی و سریع فرونشست زمین بود. به این ترتیب از بسته فرونشست در چارچوب MODFLOW برای تعیین تأثیر نوسانات آب زیرزمینی بر میزان فرونشست از طریق حوضه تهران استفاده شد. مدل مقدار بالای ضریب

همبستگی (۰/۹۶۵) بین مقادیر فرونشست شبیهسازی شده و پیش بینی شده را نشان داد. (2019) Sitavi et al. در یک مطالعه به پدیده فرونشست زمین پرداختند. در مصر شهرستان اسنا به عنوان منطقه مورد مطالعه انتخاب شد. این منطقه از زمان احداث سد جدید اسنا در سال ۱۹۹۵ و به دلیل سطح بالای آب برخی کانالهای آبیاری مانند کانال رمادی، از افزایش سطح آبهای زیرزمینی رنج میبرد. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر سناریوهای مختلف عملیاتی در فرونشست خاک و أبهای زیرزمینی و رسیدن به سناریوی مطلوب بود. Yang and Liu (2019) در یک مطالعه، یک مدل آب زیرزمینی وابسته به تنش، MODFLOW-SD تهيه و همراه با مدل فرونشست غيرخطي، NDIS، برای پیش بینی تغییر شکل عمودی در حوضه های دارای رسوبات بسیار فشرده شده استفاده کردند. بسته NDIS بر اساس قانون دارسی-گرسوانانوف و شار عمده به مدل فرونشست زمین ساخته شده است. نتایج حاصل از شبیه سازی نمونه های انجام شده برای یک مدل مفهومی نشان داد که تنش اعمال شده به دلیل پمپاژ باعث تغییر لایههای همگن به صورت ناهمگن می شود. همچنین در زمینه اثرات تغییر اقلیم از مطالعات مشابه می توان به پژوهش .Mohamadi et al (2017) اشاره کرد که با عنوان بررسی تغییرات زمانی و اثرات خشکسالی بر منابع آب زیرزمینی از طریق شاخصهای استاندارد در دشت کرمان، به این نتیجه رسیدند که حداقل ۵۷ درصد تغییرات آب زیرزمینی توسط شاخص SPI قابل پیش بینی و توجیه است. Rahimi et al. (2019) در یک پژوهش با عنوان تحلیل مکانی و زمانی تغییر اقلیم با استفاده از روشهای ریز مقیاسنمایی SDSM، نشان دادند که نتایج روشهای شبکه عصبی مصنوعی در مقایسه با دیگر روشهای دارای دقت بالاتری در پیشبینی مقادیر است. آنها همچنین اشاره كردند كه نتايج آماره من-كندال نشان داد كه همواره مقادير پیش بینی شده مدل LARS-WG برای نمایه های SPI و SPEI شیب بیشتری در جهت منفی شدن دارد. (Hamzeh et al. (2018) ضمن بررسی اثرات تغییرات پارامتر تغذیه بر سفره آب، در پنج سناریو اقلیمی نشان دادند که در سطح ریسک ۱۰ درصد تا ۱/۸ متر افت و در سطح ریسک ۹۰ درصد تا ۰/۴۳ متر افت در أبخوان قابل پیشبینی است. بعلاوه (Mesmarian et al. (2016) در یک مطالعه به منظور بررسی اثر تغییر اقلیم بر منابع آب زیرزمینی دشت شهر کرد، در دو سناریو که افزایش برداشت ۱۰ و ۲۰ درصدی را برای افزایش دمای ۴/۰ سیلیسیوس سالانه در دوره ۱۰ ساله أتی بررسی کردند، خروجی این تحقیق مشخص کرد که در بدترین حالت تا حدود ۱۰ میلیون متر مكعب كسرى مازاد بر اين دشت تحميل خواهد شد. .Nadiri et al (2018) به ارائه چهارچوبی برای تخمین پتانسیل فرونشست آبخوان

تحقیقات منابع آب ایران، سال شانزدهم، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹ Volume 16, No. 4, Winter 2021 (IR-WRR)

با استفاده از روش الگوریتم ژنتیک پرداختند. در این مطالعه هفت عامل هیدروژئولوژیکی و ژئولوژیکی مؤثر بر فرونشست، شامل افت سطح آب زیرزمینی، محیط آبخوان، تغذیه، پمپاژ، کاربری اراضی، ضخامت آبخوان و فاصله از گسل مورد ارزیابی قرار گرفته و تلفیق شدند و نقشه آسیب پذیری دشت در برابر فرونشست حاصل شد. Janbaz fotamy et al. (2020) فرونشست زمين ناشي از تغييرات سطح ايستابي آب زیرزمینی با استفاده از روش تداخل سنجی تفاضلی راداری را بررسی كردند. نتايج نشان داد كه ميانگين سالانه فرونشست سالهاي ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۷ در محدوده آبخوان قزوین ۳۹/۹ میلیمتر و در استان قزوین این مقدار کمتر و حدود ۳۳ میلیمتر بوده است. با مشاهده محدوده فرونشست در سطح استان قزوین دیده شد بیشترین فرونشستها در محدوده أبخوان رخ داده است و در أنجا ضخامت لایه ریزدانه بیشتر بوده است. (Bijani et al. (2017) تأثيرات كفشكنى چاهها بر پتانسيل برداشت از آبخوان با استفاده از مدل ریاضی و تأثیر برداشت بیرویه از چاهها بر پتانسیل بهرهبرداری از آبخوان با استفاده از مدل عددی MODFLOW بررسی شده است. نتایج نشان داد ارائه مجوز کفشکنی به چاههای کشاورزی نه تنها یک آسیب جدی به آبخوان و محیط زیست دشت بوده بلکه یک رویکرد در راستای توزیع ناعادلانه آب در سطح دشت می باشد.

با توجه به تحقیقات صورت گرفته تاکنون، پژوهش مشابهی در حیطه اثرات تغییر اقلیم با تأکید بر سناریوهای پیش بینی در دشت ایذه انجام نشده است و با توجه به دقت خروجی در مطالعات پیشین در حیطه محاسبات عددی مدلهای فرونشست، در این تحقیق، دشت ایذه بر اساس یک روش کاملاً تئوریک توسعه مدل مفهومی جریان آب زیرزمینی، مقدار تغییرات قائم سازند آبخوان که اصطلاحا فرونشست نامگذاری میشود، بر طبق تغییرات سلولی شبکه تفاضل محدود مدل جریان به صورت غیرخطی تهیه شد؛ و به منظور تعیین عامل اساسی به وجود آورنده این تغییرات، از روش فازی و تحلیل آماری–مکانی استفاده گردید. بزرگترین عامل اثرگذار در ایجاد فرونشست در نهایت در محیط صفحات گسترده، با رابطه رگرسیونی نقاط نظیر مورد بررسی واقع گردید که در ترکیب با اثرات تغییر اقلیم بر فرونشست سناریوهای محتمل در قالب یک مدل پیش بینی تعیین شد.

۲- مواد و روش ها ۲-۱- موقعیت عمومی و جغرافیایی سرین با نیسی

محدوده مطالعاتی ایذه-پیون با وسعت ۶۸۵/۷۶ کیلومترمربع می باشد که در قسمت جنوبی حوزه آبریز خود واقع شده است. این محدوده

تحت پوشش سازمان آب و برق خوزستان قرار دارد. ۱۸۵/۵۳ کیلومتر مربع از وسعت محدوده را دشت و ۵۰۰/۲۳ کیلومترمربع از وسعت محدوده را ارتفاعات تشکیل میدهد. کمترین ارتفاع محدوده ۳۵۵ متر مربوط به بخشهای غربی محدوده و در خروجی آن و بیشترین ارتفاع محدوده ۲۹۲۲ متر از سطح دریا مربوط به قسمتهای جنوب غربی آن میباشد (Ministry of Energy, 2016). موقعیت منطقه مورد مطالعه در کشور در شکل ۱ نشان داده شده است.

در محدوده مطالعاتی ایذه-پیون واقع در استان خوزستان، در مجموع ۱۷۴ چاه و چشمه با تخلیه ۸/۱۴ میلیون مترمکعب در سال وجود دارد که از این تعداد ۱۱۷ منبع در ارتفاعات و ۸۱ منبع در دشتها قرار گرفتهاند این محدوده مطالعاتی فاقد قنات میباشد (Ministry of Energy, 2016).

۲-۲- تئوری ریاضی مدل MODFLOW

شبیه سازی جریان آب زیرزمینی توسط مدل ریاضی به عنوان پیش نیاز تحلیل پدیده نشست زمین، یک روش غیرمستقیم مطالعه است که با صرف هزینه کمتر نسبت به روش های مستقیم یا صحرایی می تواند مشکلات موجود را تا حد زیادی رفع کند. در این پژوهش با استفاده از مجموعه گسترده ای از داده های خام به جهت استفاده در مدل ریاضی MODFLOW، فر آیند توسعه مدل کمی و استخراج نتایج حاصل با استدلال بررسی صحت و دقت مدل تشریح شده است.

در یک برنامه رایانهای مدل آب زیرزمینی، سیستمی از معادلات جبری (ماتریس) حل میشود. این ماتریس، تقریبی از مدل ریاضی است که توسط معادلات دیفرانسیل جریان آب زیرزمینی تدوین شده است Bear, 1990). معادله حاکم بر جریان آب زیرزمینی در آبخوانهای آزاد در حالت کلی به صورت زیر میباشد:

 $\frac{\partial}{\partial x} \left(K_{x} \frac{\partial h}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(K_{y} \frac{\partial h}{\partial y} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(K_{z} \frac{\partial h}{\partial z} \right) = Sy \frac{\partial h}{\partial t}$ (Y)

که در این معادله h ارتفاع سطح آب زیرزمینی، Sy آبدهی ویژه، K هدایت هیدرولیکی در جهتهای x، y، و z سفره آب زیرزمینی است.

۲-۳- فرونشست

به منظور مدلسازی فرونشست زمین، از رابطه زیر استفاده میشود:

$$\nu_{a} = \frac{\sum_{k=1}^{n} V_{k}}{\sum_{k=1}^{n} S_{k}} = \frac{\sum_{k=1}^{n} \hat{V}_{ak} S_{k}}{\sum_{k=1}^{n} S_{k}}$$
(Y)

Fig. 1- Geographical location of the study area; Izeh plain شکل ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه- دشت ایذه

که در آن v_a نرخ فرونشست سالانه منطقه مورد مطالعه (میلیمتر در سال) است. بخش V_k حجم ناحیه فرونشینی k مرتبه (میلیمتر مکعب) است. V_k نرخ فرونشست سالانه است که در محاسبه حجم هر منطقه (میلیمتر در سال) استفاده می شود. مساحت منطقه فرونشست است.

n تعداد مناطق فرونشست است. در بسته محاسباتی فرونشست که تحت عنوان SUBSIDENCE در نرمافزار رابط گرافیکی GMS شناخته میشود، به عنوان پس پردازش بر خروجی مدل آب زیرزمینی، مقدار عددی تغییرات سازند آبخوان بر حسب واحد طول، از طرق رقوم تجمعی av در هر دوره زمانی بدست داده میشود. این مقدار در یک رابطه مستقیم با افت جریان آب زیرزمینی در مناطقی که با عدد منفی تعیین میشود نشان دهنده نشست زمین میباشد.

۲-۴- تغییر اقلیم و سناریوهای آن

مدلهای سه بعدی جفت شده اقیانوس– اتمسفر گردش عمومی جو AOGCM بر پایه قوانین فیزیکی که بوسیله روابط ریاضی ارائه میشوند، استوار میباشند. جدیدترین سناریوهای انتشار که در گزارش ارزیابی پنجم (AR5) از آن استفاده شد، نماینده خط سیر غلظت

(RCP) نام دارد، که شامل ۴ سناریو RCP4.5 ،RCP4.5 ،RCP2.6 و RCP8.5 می شود (Van Vuuren et al., 2011). این سناریوها بیانگر خط سیر غلظت گازهای گلخانهای هستند که توسط گزارش ارزیابی ينجم هيأت بينالدول تغيير اقليم مورد پذيرش قرار گرفته است. اين سناریوها، چهار آینده اقلیمی ممکن را توصیف میکنند، که تمامی آنها بر این اصل استوارند که میزان غلظت گازهای گلخانهای به چه میزان در آينده منتشر خواهند شد. اسامي اين چهار سناريو بر اساس ميزان انرژی بر متر مربع در سال ۲۱۰۰ است، که طبق این سناریوها بدست آمده است. به طور مثال طبق سناريو RCP8.5، ميزان انرژي اضافي در سال ۲۱۰۰ میلادی در هر متر مربع برابر با ۸/۵ وات بر هر متر مربع است. این سناریوها براساس محدوده وسیعی از تغییرات قابل امکان در میزان گازهای تـولیدی توسط عوامل غیر طبیعی مانند انسانها در آینده استوار هستند. در این پژوهش از مدل HadGEM2-ES تحت سه سناريو RCP 4.5، RCP2.6 و RCP 8.5 استفاده شد. این سه مدل از بین مدل های موجود در مدل -8.5 WG6 انتخاب شدهاند.

LARS-WG مدل –۵–۲

مدل LARS-WG یکی از مدل های مولد داده های تصادفی وضع هوا است که برای تولید بارش روزانه، تابش، ماکزیمم و مینیمم درجه حرارتهای روزانه در یک ایستگاه تحت شرایط اقلیم حاضر و آینده بكار مي رود (Barrow and Semenov, 2002). اولين نسخه LARS-WG در بودایست (Budapest) در سال ۱۹۹۰ به عنوان ابزاری برای مقیاس کاهی به روش آماری در کشور مجارستان ابداع شد. یک مولد آب و هوای تصادفی، از آب و هوای روزانه مشاهده شده یک ایستگاه برای محاسبه یک مجموعه از پارامترها برای توزیعهای احتمال متغیرهای هواشناسی، به علاوه ارتباط بین أن ها استفاده می کند. این مجموعه از پارامترها برای تولید سریهای زمانی متغیرهای هواشناسی ساختگی با طول دلخواه از طریق انتخاب تصادفی مقادیر از توزیعهای مناسب استفاده شده است. از طریق دخالت یارامترهای توزیعها برای یک ایستگاه به همراه تغییرات پیشبینی شده اقلیمی که از مدلهای اقلیم جهانی یا منطقهای نتیجه شده، سناریوی اقلیم روزانه برای این ایستگاه می تواند تولید شود و در اتصال به مدلهای شبیهسازی سامانههای مختلف از جمله منابع آب و کشاورزی برای ارزیابی اثرات استفاده گردد. مدل LARS-WG در اقلیمهای مختلف آزمون گردیده و نتایج مطلوبی را در تـولید آمارههای آب و هوای گوناگون شامل حــوادث شدید آب و هوایی نشان داده است. لذا در این تحقیق از نسخه Lars-WG 6 بهره گرفته شده است ویژگی سناریوهای RCP را نشان میدهد. .(Semnoff and Barrow, 2017)

۳- نتايج و تحليل

۳-۱- اجرا و توسعه مدل عددی

محاسبات در نسخه شماره ۱۰ نرمافزار GMS و موتور MODFLOW-2005 صورت يذيرفت. دوره مطالعاتي ۱۲۶ ماه و بر پایه حداکثر دادههای موجود قابل تدقیق و بازسازی درنظر گرفته شد. شکل ۲ و ۳ مدل سه بعدی محدوده دشت را نشان میدهند. اندازه سلولی در نظر گرفته شده برای شبکه تقاضل محدود جریان آب زیرزمینی، برابر با ۳۰۰ متر در ۳۰۰ متر با تراکم بهینه بر یهنه دشت بوده است. همچنین شرایط مرزی بر پایه مطالعات اکتشافی گزارش بيلان (وزارت نيرو، ١٣٩۵)، تهيه شد. مقدار اوليه هدايت هيدروليکي با پهنهبندی رقوم هم مقدار ضریب قابلیت انتقال و تقسیم این مقدار بر ضخامت دشت بدست آمد. بهعلاوه ضرایب ناهمسانگردی یارامتر هدایت هیدرولیکی با توجه به فقدان برداشت اولیه، برابر با مفروضات کد شبیهسازی در نظر گرفته شد. شبکه آبراههای معادل مسیل توپوگرافی دشت و ناحیه دریاچههای درنظر گرفته شده مطابق با حدود آخرین تصاویر حاصل در ماهواره بوده است. همچنین شرایط مرزی بر یایه روش معمول تخمین مرزهای تراوا در موقعیت موازی خطوط هم مقدار تراز آب زیرزمینی به شرط وجود منبع آب در آن ناحیه بوده است.

موتور محاسباتی PCG2 با ۱۰۰ تکرار Outer و Inner و با حد بحرانی تغییرات همگرایی ۰/۰۱ متر و همچنین حد بحرانی خطای همگرایی ۰/۰۱ متر مکعب در روز انتخاب گردید. جهت عملیات واسنجی در شرایط غیر ماندگار از ۷۵٪ طول بازه زمانی استفاده شد.

Equivalent to air temperature anomaly according to the emission scenario (SRES)	Garlic line	Temperature anomaly (Celsius)	Carbon dioxide concentration (PPM)	Made it radiant (w/m²)	Scenario name
A1F1	Additive No	4.9	≥ 1370	8.5 in 2100	RCP8.5
B2	Mutation fixation No	3.0	~ 850	Value 6 after 2100	RCP6
B1	Mutation fixation	2.4	~ 650	A value of 4.5 after 2100	RCP4.5
None	Increase then decrease	1.5	~ 490	The value is 3 in the middle of the 21st century, which decreases to 2.6 by the end of the century	RCP2.6 (RCP3PD)

Table 1- Characteristics of RCPs scenarios (IPCC 2014) RCP ویژگی سناریوهای (IPCC 2014)

Fig. 2- The elements of the lakes in the three-dimensional model of the plain شکل ۲- المان دریاچهها در مدل سه بعدی دشت

Fig. 3- 3D model of the finite difference network of the plain شکل ۳- مدل سه بعدی شبکه تفاضل محدود دشت

شکلهای ۵ تا ۱۰ مقادیر بهینه پارامترهای اساسی مدل جریان آب زیرزمینی دشت ایذه را نمایش میدهد. در هیچ یک از موارد، انحراف آماری با تراکم مقدار در یک موقعیت یا زون مکانی صورت نپذیرفت که این نمایش همگنی مراحل واسنجی است. پس از هفت بار اجرای مدل واسنجی با تعداد معین تکرار داخلی، مقادیر بهینه نهایی پارامتر تغذیه از سطح، هدایت هیدرولیکی افقی و ناهمسانگردی هدایت هیدرولیکی افقی، آبدهی ویژه در قالب نقاط پایلوت استخراج و پارامترهای، قابلیت انتقال در مرزها و شبکه آبراههای به صورت دسته خطوط حاصل گردید. مقدار خطا در مرحله واسنجی در بهینه ترین حالت به مقدار نرمال RMSE حدود ٪۱۳ کاهش پیدا کرد که مؤید واسنجی مطلوب است.

Fig. 4- Observational and computational hydrograph in calibrated model شکل ۴- مقایسه هیدروگراف آبخوان- مشاهداتی و محاسباتی مدل واسنجی شده

Fig. 6- Interpolation of the horizontal hydraulic conductivity parameter (m/d) شکل ۶- میان یابی پارامتر هدایت هیدرولیکی افقی (متر در روز)

385

380

Ě...

390 395 X-axis (x10^3)

400

405

Fig. 7- Recharge from the surface (meters per day per unit cell) شکل V– میانیابی نهایی پارامتر تغذیه از سطح (متر در روز در هر واحد سلولی)

تحقیقات منابع آب ایران، سال شانزدهم، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹ Volume 16, No. 4, Winter 2021 (IR-WRR)

شکل ۱۰ – میانیابی نهایی پارامتر مرزهای تراوا

مقدار متوسط پارامتر آبدهی ویژه بر اساس خلاصه آماری شبکه سلولی مدل تفاضل محدود، معادل ٪۴ محاسبه شد که در گزارش بیلان و مطالعات صحرایی این رقم برای محدوده اشباع دشت برابر ٪۵ درنظر گرفته شده بود.

۲-۲- تحلیل حساسیت

در این پژوهش، از روش تحلیل حساسیت تلفیق شده با مرحله واسنجی استفاده شده است. نتایج خروجی از آنالیز حساسیت پارامترهای مؤثر

در واسنجی آبخوان ایذه، نشاندهنده تأثیر حداکثری پارامترهای هدایت هیدرولیکی و ناهمسانگردی هدایت هیدرلیکی افقی و یک مجموعه گروه خطی شبکه آبراههای بود. شکل ۱۱ مقدار حساسیت هر یک از پایتوتهای منتخب در تخمین پارامترهای منتخب نشان میدهد. محور افقی شماره و عنوان هر پایلوت و محور عمودی در این شکل، مقدار حساسیت را نمایش میدهد. موقعیت هر پایلوت باید به صورت منحصر در محدوده مکانی دشت مورد بررسی قرار بگیرد. در این پژوهش به موارد بیشینه (حساسیت حداکثری) اشاره شده است.

تحقیقات منابع آب ایران، سال شانزدهم، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹ Volume 16, No. 4, Winter 2021 (IR-WRR)

بر همین اساس، ویرایشهای صورت گرفته بر مرزهای با بار هیدرولیکی پویا (مدل مفهومی) در حدود پارامترهای با حساسیت زیاد، خطای کل واسنجی را در آخرین مرحله از مراحل چهارگانه واسنجی به حداقل مطلوب کاهش داد.

در شکل ۱۱ تحلیل حساسیت هر یک از پارامترهای واسنجی در محدوده دشت ایذه برای تکرار آخر مرحله واسنجی نمایش داده شده است. مشخصاً بیشترین حساسیت در کاهش خطای تابع هدف را میتوان در پارامترهای هدایت هیدرولیکی و تغذیه از سطح مشاهده

کرد. توسعه مدل مفهومی دریاچهها نشان داد که وقوع فرونشست در اطراف ناحیه اشباع کمتر بوده است (شکل ۱۳).

آخرین بازه لایه افت سطح آب در آبخوان به صورت رستری در شبکه تفاضل محدود و در نمودار شکل ۱۲ به صورت متوسط سری زمانی نمایش داده شده است. اثر اساسی فرونشست منشعب از افت تراز آب زیرزمینی است. بنابراین انتظار میرود در محدودههایی که بیشترین کاهش سطح آب به وقوع پیوسته است، بیشترین تغییر ساختار عمودی وجود داشته باشد.

۳-۳- اثرات تغییر اقلیم بر بارش دشت ایذه

از ۵ مـدل AOGCM تحت گزارش پنجم ارائهشده در نرمافزار RCP2.6 از مدل HadGEM2-ES تحت سه سناريو Lars-WG6 RCP4.5 و RCP8.5 استفاده شده است. برای استخراج دادههای ماهانه بارش و دما ماکزیمم و مینیمم در منطقه مطالعاتی طی دوره پایه (۲۰۱۷–۱۹۹۳) و دوره آتی (۲۰۴۰–۲۰۲۱) تحت سه سناریو انتشار RCP4.5 ،RCP2.6 و RCP8.5 استفاده شد. در این پژوهش، میزان تغییرات میانگن دمای ماکزیمم، مینیمم و میزان درصد تغییرات میانگین بارش ماهانه در دوره آتی نسبت (۲۰۴۰–۲۰۲۱) نسبت به دوره پایه از مدل AOGCM تحت سه سناریو بدست آمده است. نتایج آزمون کای اسکویر برای توزیع احتمالاتی بارش، دمای حداقل و دمای حداکثر در مدل Lars-WG در جدول ۲ ذکر شده است. در مجموع انتظار می رود که دمای متوسط سالانه حوضه در دوره آتی تحت سناریو RCP2.6 حدود ۱/۲ درجه سانتیگراد، RCP4.5 حدود ۱/۵ درجه سانتیگراد و تحت سناریو RCP8.5 حدود ۱/۸ درجه سانتیگراد نسبت به دوره پایه افزایش پابد. بارش سالانه حوضه در دوره آتی تحت سناریوهای RCP8.5 ،RCP4.5 ،RCP2.6 به ترتیب با ارقام متوسط ۱۸/۷۱ ، ۱۸/۷۱ و ۲۳/۷ درصد کاهش بوده است که به صورت کاهش مقدار تغذيه سطحي آبخوان نمود مييابد. جدول ۳ تغييرات بارش و دما را در مقایسه با دوره پایه مشخص می کند.

اجرای مدل پیشبینی در هر دوره از ماه پایانی مدل شبیهسازی با فرض سه سناریو اقلیمی انجام شد. نحوه اعمال سناریوها با استفاده از تأثیر بر مقدار بارش و تعیین ضریب تبخیر و تعرق متناسب با جدول

تغذیه از سطح در بسته RCH مدل بوده است. سطح نهایی آب حاصل شده در شبکه تفاصل محدود مدل برای ماه پایانی مشخص کرد که سطح آب میتواند در بدترین حالت تا ۱۴/۳ متر و در بهترین شرایط تا ۵/۶ متر افت کند. دو سناریو میانی افت تراز آب آبخوان را در حالت متوسط ۸/۱ و ۹/۶ متر محاسبه کردهاند. هر یک از شرایط تغییرات ارتفاعی آب در آبخوان منجر به یک رخداد تغییرات ساختاری در دشت ایذه شده است که جدول ۴ کمینه و بیشینه محلی، مقدار متوسط سلولهای شبکه مدل و حدود و انحراف استاندارد حاصل شده را به صورت متوسط برای سناریوهای اجرا شده نمایش میدهد.

شکلهای ۱۵ الی ۱۸ تغییرات مکانی وقوع فرونشست را برای دشت ایذه در محدوده شبکه اشباع تفاصل محدود مدل آب زیرزمنی در دوره بلند مدت ۲۰ ساله نشان می دهد. می توان بیان کرد که فرونشست هم راستا با وقوع افت در بخشهایی از آبخوان اتفاق افتاده است که شرایط آبرفتی غیر قابل بازگشت فصلی را دارا بودهاند. به این معنی که تخریب ساختار عمودی زمین در بخش میانی سفره و یک ناحیه منحصر از شمال آبخوان بیشتر رخ داده است. در این شکلها، نواحی با رنگ کلاس سبز رخداد شدیدتر تخریب زمین را مشخص می کند.

در اشکال ۱۵ الی ۱۸ به ترتیب مقدار لایه رستری بر روی شبکه تفاضل محدود فرونشست زمین در آخرین بازه زمانی و نمودار سری زمانی فرونشست متوسط در سطح آبخوان نمایش داده شده است. جدول ۲ مشخص می کند که در آبخوان ایذه و در محدوده اشباع، به صورت متوسط بین ۲۰ تا ۴۴ سانتی متر فرونشست در طی بازه سناریو مدلسازی به وقوع پیوسته است.

Table 2- Chi-square test results for probabilistic distribution of precipitation, minimum temperature and maximum temperature in LARS-WG model LARS-WG موجاع جداكتر در مار جداکتر در مار جداکتر در مار جداکتر در مار تابع

	Rai	infall	T	max	Т	min
Month	k-s	P-Value	k-s	P-Value	k-s	P-Value
Jan	0.07	1	0.1	0.998	0.1	0.998
Feb	0.02	1	0.1	0.997	0.1	0.998
Mar	0.05	1	0.05	1	0.1	0.998
Apr	0.08	1	0.1	0.998	0.1	0.998
May	0.03	1	0.05	1	0.05	0.999
Jun	0.02	1	0.05	1	0.05	1
Jul	0.1	0.988	0.1	0.988	0.1	0.988
Aug	0.1	0.995	0.12	0.996	0.12	0.996
Sep	0.05	1	0.05	1	0.05	1
Oct	0.073	0.999	0.1	0.998	0.1	0.997
Nov	0.036	0.998	0.05	1	0.05	1
Dec	0.061	1	0.05	1	0.05	1

جنول ٦- فييراك بارتش و ده (٢٠,٠٠ - ٢ , ٢٠) در هايسه با دوره پيه							
Change in	Change in temprature			Change in rainfall			
((°C)			(%)			
RCP 8.5	RCP 4.5	RCP 2.6	RCP 8.5	RCP 4.5	RCP 2.6	-	
2.0	1.4	1.5	-17.0	-12.0	-7.2	April	
1.5	1.3	1.0	-17.4	-16.5	-7.6	May	
1.0	0.8	0.5	-18.6	-14	-8.7	June	
1.7	1.5	1.2	-24.6	-19.6	-5.0	July	
2.1	2.0	1.6	-19.4	-14.4	-9.4	August	
2.9	2.7	2.4	-21.5	-16.5	-6.3	September	
3.4	3.2	2.9	-21.3	-16.3	-6.5	October	
1.7	1.5	1.2	-21.3	-16.3	-8.2	November	
1.2	1.0	0.7	-25.9	-20.9	-3.6	December	
1.1	1.1	0.6	-25.6	-20.6	-6.2	January	
1.0	1.2	0.5	-29.6	-26.3	-7.6	February	
0.8	0.5	0.3	-36.5	-27.8	-9.5	March	

Table 3- Changes in precipitation and temperature (2040-2021) compared to the base period حدوا، ۳- تغییرات بارش، و دوا (۲۰۲۱-۲۰۴۲) در مقایسه با دورو بایه

Table 4- Statistical summary of Subsidence modeling

Run title	Min	Max	Rang	Average	standard deviation		
Base priod	-0.001	0.203	0.203	0.004	0.014		
RCP2.6	-0.001	0.357	0.357	0.005	0.018		
RCP4.5	-0.001	0.414	0.415	0.005	0.018		
RCP8.5	-0.001	0.441	0.443	0.006	0.020		

بررسی تغییرات عمودی ساختار زمین نشان داد که در بلند مدت ۲۰ ساله با فرضیات اقلیمی مطرح شده سطح آبخوان مجموعا حداکثر تا ۱/۵ متر و حداقل ۰/۹ متر فرونشست رخ میدهد. در صورت تخریب ساختار آبرفتی آبخوان این مقدار ممکن است کمتر از این ارقام بوده اما در مقابل برابر با شرایط بدون بازگشت تعذیه سفره آب زیرزمینی باشد.

در یک اجرای امتداد شرایط، و سه سناریو بررسی اثر اقلیم، میتوان مشاهده کرد که تغییر در مقدار تغذیه، میتواند نمودار افت ساختار زمین را به صورت جهشی تا دو برابر مقدار اولیه افزایش دهد. این درحالی است که کاهش بیشتر در مقدار تغذیه، روند تخریب ساختار آبخوان را با سرعت کمتری مواجه میسازد. و علت این امر میتواند تا حد زیادی به پتانسیل آبخوان بازگردد. در عین حال مرز غیرقابل بازگشت در سناریو نهایی مورد بررسی واقع شد که در این شرایط اگرچه رخداد نشست زمین مجدداً افزایش چشمگیری داشت، با این حال شوک زمانی ماه ۱۹۰ از ابتدای دوره مدلسازی، تا حد زیادی تعدیل یافته است.

ř.

400

405

390 395 X-axis (x10*3)

385

نمودار شکل ۱۸ چهار اجرای ۲۰ ساله مدل جریان آب زیرزمینی و مقدار متوسط ماهانه فرونشست در محدوده دشت ایذه را برای هر مورد نشان داده است. میتوان مشاهده کرد که روند تغییرات در ماههای بین ۱۸۵ تا ۱۹۳ بر خلاف دوره ابتدایی مدل علاوه بر شیب کلی تند سناریوها، دارای یک جهش شدید نیز بوده است. علت این موضوع به عبور از نقاط شکست آبخوان و تخریب بیبازگشت پتانسیل تغذیه سفره آب زیرزمینی باز میگردد. روند وقوع خشکسالیهای بلندمدت، میتواند بر مقدار استحصال آب از شبکه جریان آب سطحی اثر گذار باشد.

به این صورت که با کاهش آورد جریان در یک حوضه آبریز، برنامههای بلند مدت اقتصادی جمعیت بهرهبردار منجر به برداشتهای ثابت و مطابق با اهداف از پیش تعیین شده، به پمپاژ بیشتر آب زیرزمینی از مخازن ثابت و در دسترس دشتها شود. در دشت ایذه نیز به علت آنومالیهای اقلیمی در چند سال اخیر، به وضوع برداشتهای مازاد و عموماً خارج از پروانه چاههای بهرهبرداری افزایش یافته است که دوره پیش بینی تشدید این شرایط را گوهی می دهد. که در نهایت خود را بر سرعت فزاینده وقوع فرونشست زمین به دنبال کاهش سطح آب زیرزمینی نشان می دهد. به بیانی دیگر بر طبق پیش بینی مدل اقلیمی با افزایش درجه حرارت، دمای متوسط سالانه حوضه در دوره آتی تحت زیرزمینی نشان می دود ۲/۱ درجه سانتیگراد، RCP4.5 حدود ۵/۱ درجه سانتیگراد و تحت سناریو RCP8.5 مدود ۸/۱ درجه سانتیگراد نسبت به دوره پایه افزایش یافت. بارش سالانه حوضه در دوره آتی تحت سناریوهای RCP2.6 ، RCP4.5 به RCP3.7 به ترتیب با ارقام

متوسط ۷/۲، ۱۸/۷۱ و ۲۳/۷ درصد کاهش بوده است و به دنبال آن کاهش بارش، علاوه بر کاهش تغذیه آبخوان، منبع آب سطحی نیز برای بهرهبرداران از بین رفته است.

۴- خلاصه و جمع بندی

۱- مدل جریان آب زیرزمینی دشت ایذه؛ با اجرا در محیط نرمافزاری GMS و با استفاده از کد MODFLOW، نشان داد که مقدار افت سطح آب را در بازه ۲۰ ساله می تواند از مرز بحرانی تعیین شده عبور کند.

۲- مقدار خطای محاسبه شده در دوره واسنجی برای معیار RMSE برابر ۱/۲۳ و در دوره صحتسنجی همین مقدار تا ۱/۷۲ افزایش پیدا کرد که رقوم نرمال شده در هر دو مورد مشخص کننده مدلسازی مطلوب بود.

۳- سه سناریو اقلیمی به منظور تحلیل حساسیت آبخوان در مقابل تغییرات بارندگی برای یک بازه ۱۰ ساله در امتداد مدل پایه تفاضل محدود جریان آب زیرزمینی اجرا شد، در مجموع انتظار میرود که دمای متوسط سالانه حوضه در دوره آتی تحت سناریو RCP4.5 حدود ۱/۵ درجه سانتیگراد و تحت سناریو RCP8.5 حدود ۱/۸ درجه سانتیگراد نسبت به دوره پایه افزایش یابد.

۴- با اجرای سناریوهای اقلیمی می توان انتظار داشت که سطح آب در سفره در بدترین حالت تا ۱۴/۳ متر و در بهترین شرایط تا ۵/۶ متر افت کند. دو سناریو میانی افت تراز آب آبخوان را در حالت متوسط ۸/۱ و ۹/۶ متر محاسبه کردهاند.

- Hamzeh S, Toulteh Latz, Delqandi M, Moghadam H (2018) Risk assessment of climate change effects on gutvand aquifer aquifer. Ecohydrology 5(1):122-111 (In Persian)
- Hu Y, Moiwo J P, Yang Y, Han S, Yang Y (2010) Agricultural water-saving and sustainable groundwater management in Shijiazhuang Irrigation District, North China Plain. Journal of Hydrology 393(3-4):219–232
- Janbaz fotamy M, Kholghi M, Abdeh Kolahchi A, Roostaei M (2020) Land subsidence assessment due to groundwater exploration by using differential radar interferometry technique, Case study: Qazvin province. Iran-Water Resources Research 16(3):135-149 (In Persian)
- Lachaal F, Mlayah A MB, Tarhouni J, Leduc C (2012) Implementation of a 3-D groundwater flow model in a semi-arid region using MODFLOW and GIS tools: The Ze ´ ramdine–Be ´ni Hassen Miocene aquifer system (east-central Tunisia). Computers and Geosciences 48:187–198
- Mesmarian Z, Bouani A, Pir Bazari SJ (2016) The effect of climate change on the groundwater balance of Shahrekord plain in future periods. Ecohydrology 3(2):233-242 (In Persian)
- Mohammadi S, Naseri F, Nazaripour H (201)7 Investigation of temporal changes and the effect of meteorological drought on groundwater resources of Kerman plain using standard precipitation indicators (SPI) and groundwater resources (GRI). Ecohydrology 5(1):22-11 (In Persian)
- Office of Basic Studies of the Ministry of Energy (2016) Water balance report of Urmia Lake catchment area. (In Persian)
- Page M L, Berjamy B, Fakir Y, Bourgin F, Jarlan L, Abourida A, Benrhanem M, Jacob G, Huber M, Sghrer F, Simonneaux V, Chehbouni G (2012) An integrated DSS for groundwater management based on remote sensing, the case of a semi-arid aquifer in Morocco. Water Resour Manage 26:3209–3230
- Rahimi R, Rahimi M (2019) Spatial and temporal analysis of climate change in the coming years and comparison of micro-scale methods of SDSM, LARS-WG and artificial neural network in Khuzestan province. Ecohydrology 5(4):1174-1161 (In Persian)
- Ranjbar A, Ehteshami M (2019) Development of an uncertainty based model to predict land subsidence caused by groundwater extraction (Case study: Tehran Basin). Geotechnical and Geological Engineering 37(4):3205–3219

۵- بررسی اثر افت سطح آب در تمامی شرایط مفروض بر آب زیرزمینی نشان داد که در آبخوان ایذه و در محدوده اشباع، به صورت متوسط بین ۲۰ تا ۴۴ سانتیمتر فرونشست در طی بازه سناریو مدلسازی به وقوع پیوسته است.

۶- روند تغییرات ساختار عمودی دشت در ماههای بین ۱۸۵ تا ۱۹۳ بر خلاف دوره ابتدایی مدل علاوه بر شیب کلی تند سناریوها، دارای یک جهش شدید نیز بوده است. علت این موضوع به عبور از نقاط شکست آبخوان و تخریب بیبازگشت پتانسیل تغذیه سفره آب زیرزمینی باز می گردد.

۷- میتوان در یک مطالعه پیشنهادی، اثر تصاعدی وقوع خشکسالی بر افت تراز آب زیرزمینی که محرک پدیده فرونشست میباشد را تا مرحله مرز بحران و نقطه غیر قابل بازگشت مشاهده کرد. پس از این مقدار روند تغییرات آهسته اما خسارات ساختاری در سفره آبرفتی ایذه اساسی تر خواهد بود. به این معنی که با روند گسترش خشکسالی، در ابتدا پدیده فرونشست با سرعت بیشتر و شوکهای مقطعی صورت میپذیرد و در ادامه با رسیدن به مرز بحران، کاهش تراکم خلل و فرجهای آبرفت در مساحت بیشتر و با مقدار محلی کمتر ایجاد میگردد.

۷- مراجع

- Al-Sittawy M, Gad S, Fouad R, Nofal E (2019) Assessment of soil subsidence due to long-term dewatering, Esna city, Egypt. Journal Water Science 33(1):40-53
- Bear J (1979) Hydraulics of groundwater. McGraw-Hill, New York, 569p.
- Bijani M, Moridi A, Majdzadeh Tabatabaie M (2017) Investigation of well deepening effects on aquifer yeild using numerical model. Iran-Water Resources Research 12(4):83-92 (In Persian)
- Chenini I, Mammou A B (2010) Groundwater recharge study in arid region: Anapproach using GIS techniques and numerical modeling. Computers and Geosciences 36(6):801–817
- Cho J, Barone V A, Mostaghimi S (2009) Simulation of land use impacts on groundwater levels and streamflow in a Virginia watershed. Agricultural Water Management 96(1):1–11
- Gaura S, Chahar B R, Graillota D (2011) Combined use of groundwater modeling and potential zone analysis for management of groundwater. International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation 13(1):127–139

- Yang F R, Lee C, H Kung, W J, Yeh H F (2009) The impact of tunneling construction on the hydrogeological environment of "Tseng-Wen Reservoir Transbasin Diversion Project" in Taiwan. Engineering Geology 103(1–2):39–58
- Yaoutia F E, Mandourb A, E Khattacha D, Kaufmannc O (2008) Modelling groundwater flow and advective contaminant transport in the Bou-Areg unconfined aquifer (NE Morocco). Journal of Hydro-Environment Research 2(3):192–209
- Zhang H, Hiscock K M (2010) Modelling the impact of forest cover on groundwater resources: A case study of the Sherwood Sandstone aquifer in the East Midlands, UK. Journal of Hydrology 392(3–4):136– 149
- Rashvand M, Li J, Liu Y (2019) Coupled stressdependent groundwater flow-deformation model to predict land subsidence in basins with highly compressible deposits. Journal of Hydrology 6(3):78
- Semenov M A, Barrow A (2002) LARS-WG, A stochastic weather generator for use in climate impact studies. Hertfordshire, UK
- Taheri Z, Barzghari G, Dideban K (2018) A framework to estimation of potential subsidence of the aquifer using algorithm genetic. Iran-Water Resources Research 14(2):182-194 (In Persian)
- Van Vuuren D P, Edmonds J, Kainuma M, Riahi K, Thomson A, Hibbard K, Masui T (2011) The representative concentration pathways: An overview. Climatic Change 109(1-2):5-31